

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztásaként a felperes két jogalapra hivatkozik, az alábbi indokolással.

Első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a vitatott támogatás sérti az 1692/2006 rendelet 5. cikke (2) bekezdésében foglalt támogatási feltételeket és követelményeket, mivel

— az alternatív szállítási módokat — nevezetesen az Olaszországból, Svájcban és Ausztriából az Egyesült Királyságba irányuló fuvarozásnál vasúti és tengeri szállítást — előírányzó G2G@2XL-projekt révén elfogadhatatlan versenytorzulást okoz, ami ellentétben áll a közös érdekekkel a teherszállítási szolgáltatások piacán;

— a G2G@2XL-projekt az előírt 36 hónapos időtartam lejártát követően nem lesz életképes.

Második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a vitatott támogatás sérti az 1692/2006 rendelet 1. cikkét, mivel nem járul hozzá a Marco Polo II. program által kitűzött közérdekű célokhoz. A vitatott támogatás mindössze annyit fog eredményezni, hogy a jelenlegi multimodális piaci szereplőtől más multimodális piaci szereplőhöz kerül át a fuvarozás, de a közúti fuvarozást nem váltja ki a vasúti fuvarozás. Ennek eredményeként a környezetbarát módok nem váltják ki nagyobb mértékben a közúti áruforgalmat. Emiatt a vitatott támogatás nem járul hozzá a nemzetközi közúti áru fuvarozás tényleges csökkentéséhez, és így nem csökkenti a forgalomtorlódást, továbbá nem járul hozzá a fuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményének tervbe vett javításához sem (vagyis azokhoz a közérdekű célokhoz, amelyeket a Marco Polo II. program célul tűzött, és amelyek az 1692/2006 rendelet 1. cikkében szerepelnek).

(¹) Az áru fuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményjavításának közösségi pénzügyi támogatására irányuló második Marco Polo program létrehozásáról (Marco Polo II.) és az 1382/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. október 24-i 1692/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 328., 1. o.)

2010. május 18-án benyújtott kereset — Bizottság kontra EU Research Projects

(T-220/10. sz. ügy)

(2010/C 209/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Bizottság (képviselők: N. Bambara meghatalmazott és C. Erkelens ügyvéd)

Alperes: EU Research Projects Ltd (Hungerford, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék kötelezze az alperest arra, hogy térítse meg a Bizottságnak a 102 039,32 euró tőkeösszegnek a 2006. december 28-tól a tartozás teljes kiegyenlítésének időpontjáig felhalmozott, 4,80 %-os kamatlábbal számolt késedelmi kamatokkal növelt összegét; és

— Kötelezze az alperest a költségek viselésére, beleértve a Bizottság részéről felmerült költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtotta a jelen keresetet az alperes számára állítólag jogalap nélkül kifizetett összeg, azaz 102 039,32 EUR, valamint az adósság esedékessé válásának időpontjától, 2006. december 28-tól 4,80 %-os kamatlábbal számított kamatok visszatérítése végett.

Az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó ötödik keretprogramjának (1998–2002) keretében a Bizottság többek között az alperessel aláírt egy IST-2001-34850. számú, „kutatási és technológiafejlesztési projektekre vonatkozó szerződést”. A felperes által az említett szerződés alapján igényelt összeg megfelel az alperesnek fizetett előleg összege és az alperes által a szerződés vonatkozó rendelkezéseinek értelmében elfogadott összes támogatható költség összege különbségének, mivel az alperes vissza kívánt lépni a projektből, és egyébként sem teljesítette a vonatkozó szerződéses kötelezettségeket.

Keresete alátámasztására a Bizottság egyetlen jogalapot hoz fel: a Bizottság úgy érvel, hogy az alperes megsértette a szerződésből eredő kötelezettségeit, amikor nem fizette vissza a Bizottságnak a Bizottság által az alperes részére nyújtandó pénzügyi hozzájárulás és a már megelőlegezett támogatás teljes összege közötti különbséget. Az alperes részére nyújtandó pénzügyi hozzájárulás kevesebb, mint a felperes által az alperes számára előlegként kifizetett teljes összeg. Ráadásul a szerződésre alkalmazandó belga jog értelmében visszakövetelhető az az összeg, amelyet jogalap nélkül fizettek ki (jogosulatlan kifizetés). A Bizottság ennél fogva úgy érvel, hogy az alperes felelős ezen összegért.

2010. május 17-én benyújtott kereset — Association Belge des Consommateurs Test-Achats kontra Bizottság

(T-224/10. sz. ügy)

(2010/C 209/63)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Association Belge des Consommateurs Test-Achats/Belgische Verbruikersunie Test-Aankoop VZW (Brüsszel, Belgium) (képviselők: F. Filpo és A. Fratini ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a COMP/M.5549 — EDF/SEGEBEL ügyben 2009. november 12-i C(2009) 9059 és C(2009) 8954 bizottsági határozatot;

— A Törvényszék kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes az EUMSZ 263. cikk értelmében a megtámadott határozatok megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (EK vállalatfúziós rendelet) 9. cikke értelmében nem tette részlegesen át az Electricité de France S.A. és a Segebel közötti összefonódási ügyet a belga versenyhatósághoz és az összefonódást az EK vállalatfúziós rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében bizonyos kötelezettségvállalások teljesítése függvényében a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította anélkül, hogy az EK vállalatfúziós rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott eljárást megindította volna.

Kereseti kérelmei alátámasztása érdekében a felperes az alábbi jogalapokra hivatkozik:

Első jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatok indokolása nem megfelelő, sérti az EK vállalatfúziós rendelet 6. cikkének (2) bekezdését, valamint a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett azzal, hogy nem veszi kellően figyelembe a beolvadt vállalkozás és az összefonódásban érintett GDF Suez közötti versenyhelyzetet.

Második jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a felperesnek az eljárásban való részvétellel kapcsolatos eljárási jogait.

Harmadik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy nem álltak a Bizottság rendelkezésére olyan egyértelmű és meghatározó bizonyítékok, amelyek alapján az EK vállalatfúziós rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott eljárás megindítása nélkül megállapítható volna, hogy az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében nem állnak fenn komoly kétségek. Továbbá a felperes azt állítja, hogy a fenti téves jogalkalmazás arra a döntésre is hatással van, miszerint a Bizottság nem tette részlegesen át az ügyet a belga versenyhatósághoz, mivel a Bizottság nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal annak megállapításához, hogy az utóbbi volt-e a legmegfelelőbb hatóság a bejelentett összefonódás megvizsgálására.

⁽¹⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet; HL L 24., 1. o. (magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. oldal)

2010. május 14-én benyújtott kereset — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej kontra Bizottság

(T-226/10. sz. ügy)

(2010/C 209/64)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Varsó, Lengyelország) (képviselők: H. Gruszecka és D. Pawłowska jogtanácsosok)

Alperes: Európai Bizottság